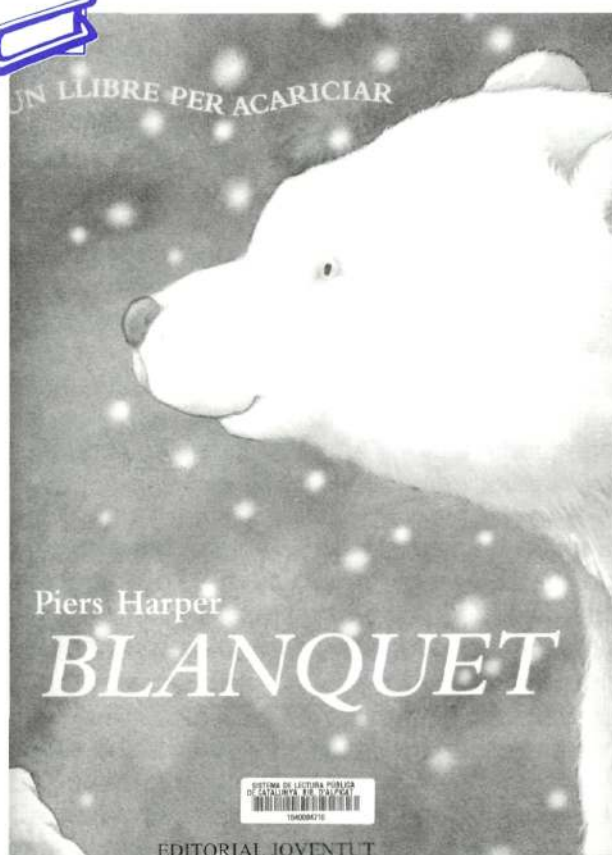

Crítica literatura infantil

-HAR-PER, Piers. *Blanquet*. Il·lustr. Piers Harper. Barcelona : Editorial Juventud. ISBN : 84-261-3320-7

Aquest àlbum il·lustrat ens narra la història d'un petit ós polar de l'Àrtic que després de la hibernació - empès per la seva mare- decideix explorar món i sortir del seu cau.

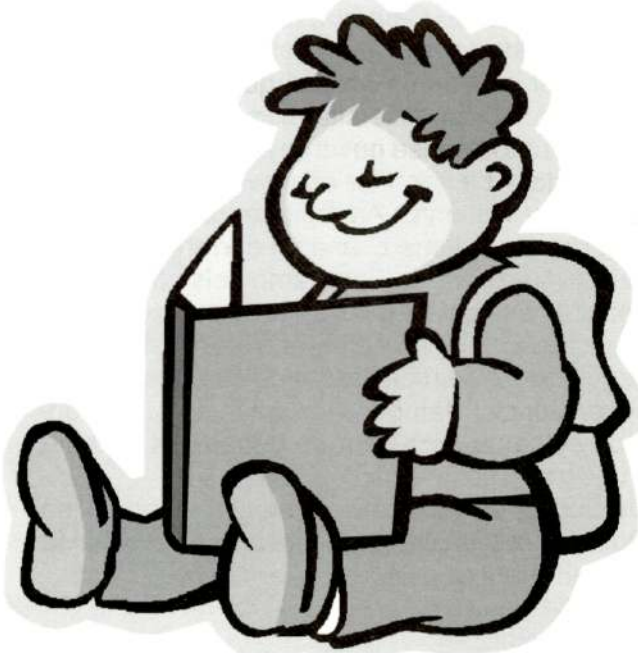
La història es desenvolupa en un sol dia. Comença amb l'exploració de l'entorn per part del protagonista, la seva posterior pèrdua i finalment el retrobament amb la mare.

La característica principal d'aquest conte resideix en el fet que es tracta d'un llibre per acariciar, com molt bé es comenta a la portada. El títol i tots els personatges del conte són en relleu, fets perquè els petits lectors -fins a 6 anys aproximadament- passin els seus dits damunt aquesta textura de suau calidesa. La història ens recorda a la del nostre Tabalet, amb el vessant moralitzador consegüent que s'ha de creure a la mare o bé afrontar les conseqüències -en els dos llibres ens trobem amb un final feliç i alligador-. En *Blanquet* es simbolitza a través de la pèrdua del protagonista i en el cas del Tabalet pels perills que corre lluny de la mare.

Les il·lustracions acompanyen el text de forma uniforme i sense més pretensions. Predomina la utilització del color blanc, blau i tons violacis per tal de donar diferents tons a la neu. La il·lustració és a doble pàgina i el text es troba en una sola

plana. Utilitza les dues pàgines quan ens presenta un nou personatge. El llenguatge és senzill i entenedor. Aquest llibre és recomanable per a llegir a quatre mans i sobretot agombolats per l'escalfor en un temps tan hivernal com el d'ara.

El tenim a la vostra disposició a la secció infantil de la Biblioteca, dins de les novetats de tardor'04.

Geronimo Stilton

EL PETIT LLIBRE DE LA PAU

DESTINO

Intermón Oxfam

-STILTON, Geronimo. *El petit llibre de la pau.* Il·lustr. Larry Keys. Barcelona: Planeta, 2003. ISBN: 84-8452-264-4

El nebot del periodista Geronimo Stilton li demana al seu oncle que li parli sobre la pau per a un treball de classe. A partir d'aquí els personatges de la família de ratolins Geronimo Stilton es fan reflexions al voltant de la pau, la solidaritat, la natura, les religions i la diversitat cultural.

Aquest llibre de coneixement infantil utilitza el recurs d'humanitzar els personatges dotant-los de sentiments per tal de fer-los més propers a l'infant. El llenguatge és senzill i directe, empra gran varietat de tipologia de lletres, en diferents tamanyos, colors, posicions..., que donen al llibre la sensació de diversitat i acoloriment que pretén l'autor, sense que per això es faci menys entenedor. La informació diversa sobre els temes és presentada de forma clara i curta, i afegeix anècdotes que fan la lectura amena i ràpida. Inclou cançons, un capítol de cites sobre la pau de diferents personalitats: polítics, religiosos, compositors, texts sagrats..., i tres jocs. *El quadrat màgic de la pau* -molt interessant- pretén d'una forma molt senzilla ensenyar als infants que hi pot haver diferents punts de vista per a una mateixa qüestió o problema. *El joc dels pobles del món* és el típic joc d'observació que tant agrada a tots els nens. I finalment el *Joc de la pau* és un joc de taula educatiu per conèixer les banderes de tots els països del món.

Aquest llibre el trobareu com a novetat de coneixement de la secció infantil de la Biblioteca Sant Bartomeu.

-ROBERTS, Lynn. *Ventafocs: una història d'amor Art Déco.* Il·lustr. David Roberts. Barcelona: Lumen, 2003. ISBN: 84-264-3774-5

El pare de la protagonista contrau segones núpcies. La seva nova esposa i les dues filles d'aquesta faran la vida impossible a la Ventafocs. Un dia el príncep celebra un ball per trobar núvia entre les assistents i s'enamora de la Ventafocs, la qual hi ha assistit d'incògnit. El príncep l'haurà de trobar per la seva sabata de vidre que és l'única pista que té d'ella.

Nova adaptació del conegut i tradicional conte de la Ventafocs. L'originalitat recau en la seva ambientació en l'època de l'Art Déco, anys 20 i 30. De la mà de dos germans, Lynn com a narradora i David com a il·lustrador, que fan un *remake* d'aquest conte amb un gir ric i divertit. Els personatges són personalitzats amb el seu nom, la Ventafocs és anomenada Greta i les seves germanastres Elvira i Ermintruda. El llenguatge és senzill i irònic, amb un to desenfadat.

La il·lustració d'aquest àlbum és el millor del llibre. Ens trobem davant d'una autèntica joia d'ambientació en Art Déco per a infants. Cal tenir en compte l'antecedent com a dissenyador de moda de l'il·lustrador per entendre el preciosisme i detallisme amb què ens delecta amb el vestuari com són les joies, pentinats, vestits i sabates. Remarcar que el paper d'empaperar, el mobiliari i la terrissa estan basats en dissenys reals Art Déco i que les pintures que decoren les parets són una interpretació de l'il·lustrador dels quadres d'Augustus John i Tamara de Lempicka.

El trobareu a la biblioteca com a novetat en la secció infantil.

Nèlida Peirau

Bibliopiscines 2004

Un any més, aquest estiu hem tornat a gaudir del servei de Bibliopiscines. És normal que durant els mesos més calorosos només pensem a relaxar-nos i a desconnectar de la vida quotidiana. I quina millor manera de fer-ho que remullant-nos amb la companyia i la complicitat d'un bon llibre.

Estimular l'hàbit de la lectura en els més petits com a opció d'esbarjo és, d'altra banda, el compromís que tenim els més grans com a educadors de la societat del futur. I sembla ser que ens en sortim força bé, com podem observar en fer el recompte dels lectors que aquest estiu 2004 s'han atansat a les Bibliopiscines. El servei es va distribuir entre els mesos de juliol i agost de la següent manera: dimarts i dijous de 16.30 a 20 h des de l'1/7/2004 al 19/8/2004.

Durant els nou dies de juliol vam tenir 323 usuaris (115 d'adults i 208 d'infants). I en els sis dies d'agost van ser un total de 152 (67 adults i 85 infants). Això vol dir un total de 475 visites, de les quals més de la meitat era públic infantil. En podem estar satisfets.

Cal recordar, per últim, que aquesta vegada vam inaugurar aquestes divertides jornades amb la visita de Lleida Televisió, a qui vam fer

cinc cèntims de com funcionem i què ens motiva, ja que val a dir que com més divulgació en fem, més serem de cara a la propera edició.

Imma Tenorio

Biblioteca Sant Bartomeu

El Puig

*Retindré la imatge del Puig,
instant precís de pau, capvespre;
el pi supervivent de l'incendi
s'eleva, victoriós de les flames,
damunt del perfil opac i sinuós.*

*Darrer espectacle diürn:
el gresol opalí que s'esmuny;
remor de mar dins les pinedes:
relativitat del silenci, òliba;
hàlit nocturn, marinada.*

*Retindré el ritme d'aquesta imatge,
no necessitaré verure-la amb els ulls;
navili ancorat en els estrats del crepuscle,
tota llunyania m'aproparà més a tu.*

Meritxell Sans
setembre 2004

Crònica d'Alpicat

Excel·lentíssimes autoritats, Sr. director i membres de l'orquestra, Sra. directora i membres de la Coral Sant Bartomeu, veïns i veïnes, famílies totes.

Els que veniu a participar d'aquests actes en aquest meravellós poliesportiu Antonio Roure Vila, a tots, moltíssimes gràcies.

A Déu voldria que se'l respectés més perquè ell ens dóna el pa de cada dia i avui ens dóna vida a tots i el destí diari a cada persona.

Tots sabeu que al món lluitem per la nostra vida, siguin uns anys, uns mesos, uns dies, unes hores o uns minuts, i voldríem que als avis se'ls respectés més i se'ls donés una mica més d'afecte, de **carinyo**. Jo particularment voldria entregar la meva ànima a Déu en un raconet de casa meva. També voldria que els pobres no haguessin d'acabar en aquests refugis o cases anomenades residències de la tercera edat.

Déu avui ens dóna una força, una energia que la comparo amb una bombeta encesa, per petita que sigui Però el dia que Déu ens cridi aquesta

energia s'apagarà i se'ns parerà el motor de la vida i la bombeta no cremarà. Llavors ens quedarem a les fosques. Així és que el dia que Déu ens reclami la nostra ànima, també se'ns parerà el motor de la vida, tancarem els ulls i ens quedarem a les fosques. També tots sabem que darrere nostre puja una altra generació, a qui desitjo molta força i llarga vida, però sobretot els desitjo que no tinguin odis, ni enveges, ni baralles, i així el dia que ells puguin dirigir-nos que facin entre tots un poble nou i que benvingut sigui per a tots.

Ara la Coral Sant Bartomeu d'Alpicat, dirigida per la seva directora Emi Boira, ens delectarà amb un recital de les millors cançons del seu repertori.

Per acabar, des d'aquest Poliesportiu d'Alpicat, us dono una molt forta encaixada de mans a tots.

Ramon Gatius Serés

